

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIAŃSKI**

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 12 i pół do 2-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada

ADMINISTRACJA czynna od 9—5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Cena numeru 10 groszy

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZcie SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

OPLATA POZTOWA UISZCZONA GOTÓWKĄ.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5.15-80

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe

Urząd Pocztowy Warszawa I Kartoteka N. 117

Cena numeru 10 groszy

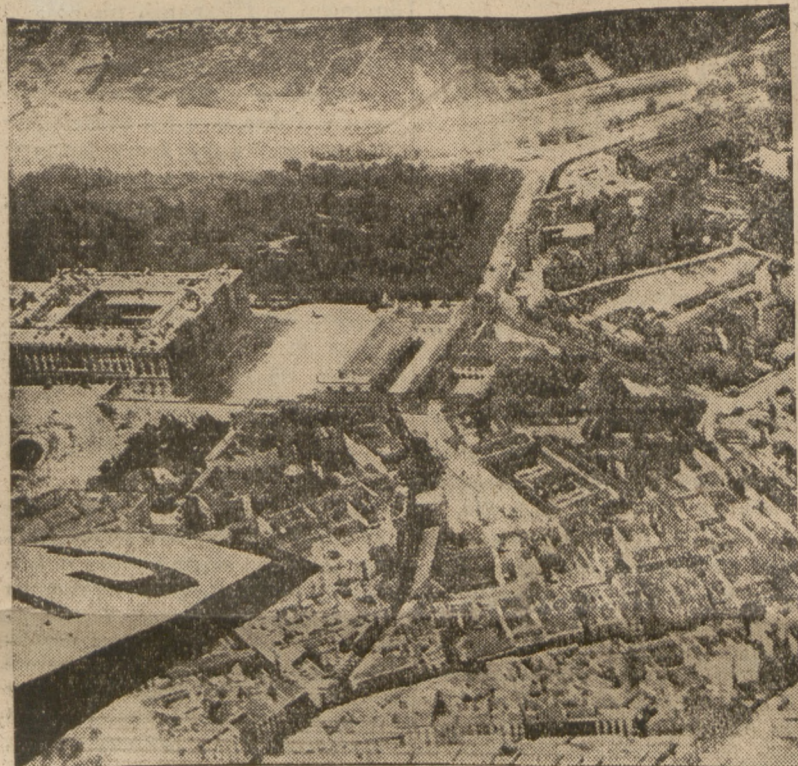
Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 2.50, bez odnoszenia zł. 2.20 na prowincji miesięcznie zł. 2.50, zagranicą zł. 5.60. Za zmianę adresu 50 gr.

Oddziały: „GAZETA ROBOTNICZA” Katowice, ul. Teatralna 12. „ŁÓDZIANIN” Łódź, Al. Kościuszki 29. „ROBOTNIK PIOTRKOWSKI” Piotrków Tryb. ul. Piłsudskiego 64. „NAPRZÓD” Kraków, ul. Św. Tomasza 11-a. „ROBOTNIK RZĄDOWY” Radom, ul. Kellera-Krauz 1. „ROBOTNIK POZNAŃSKO-POMORSKI” Poznań, ul. Strzemińskiego 24.

Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajnie 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Krwawe walki o Madryt

Od 48 godzin toczy się na froncie madryckim największa i najkrwawsza w dziejach wojny bitwa o stolicę Hiszpanii

MADRYT Z LOTU PTAKA.

Havas donosi z Madrytu: obzar położony na północny zachód od Madrytu jest od dwóch dni widownią najgwałtowniejszych walk od chwili wybuchu wojny domowej. Walka toczy się o stanowiska zdobyte ostatnio przez wojska rządowe, a broniące dostępu do miejscowości Quijorna, Villa Nueva del Pardillo i Brunete. Miejscowości te mają wielkie znaczenie, ponieważ dominują nad szosą Avila - Madryt. Po ostatnim natarciu wojsk rządowych szosa wiodąca do Estramadury jest odcięta na przestrzeni 7 km., zaś szosa La Coruna w szeregu punktów. Obecna bitwa WINNA ZADECYDOWAĆ O LOSACH WOJSK GEN. FRANCO NA FRONCIE MADRYCKIM.

Obie strony zgromadziły poważne siły ludzkie i zasoby materiałowe. Wojska rządowe fortifikują zdobyte miejscowości, podczas gdy powstańcy muszą sprowadzać posiłki z frontu bałkańskiego. Pierwsze natarcie powstańców ZOSTAŁO ZATRZYMANE PRZEZ ARTYLERIE RZĄDOWĄ.

GEN. FRANCO.

na odcinkach Brunete, Quijorna i Villa Nueva del Pardillo. W poniedziałek o świcie walkę podjęto ze zdwojoną gwałtownością. Artyleria powstańcza intensywnie ostrzeliwała stanowiska wojsk rządowych w ciągu 6 godzin, lecz w końcu ZOSTAŁA ZMUSZONA DO MILCZENIA PRZEZ BATERIE RZĄDOWE.

Następnie trzy wspomniane miejscowości były przedmiotem wielokrotnych, gwałtownych uderzeń powstańców, którzy ZA KAŻDYM RAZEM BYLI ODPARCI.

Natarcie czołgów powstańczych zostało odparte przez rządowe oddziały „dynamitarów”.

Agencja Havasa donosi: rozpoczęte w poniedziałek rano walki na odcinkach Brunete, Quijorna, Villa Nueva, del Pardillo trwały jeszcze we wtorek w godzinach popołudniowych. WOJSKOM RZĄDOWYM UDAŁO SIĘ UTRZYMAĆ SWOJE POZYCJE.

Straty po obu stronach są znaczne. Nigdy jeszcze obustronny pojedynek artyleryjski nie osiągnął TEGO STOPNIA GWALTOWNOŚCI.

co w dniu wczorajszym. Wszystkie miejscowości, otaczające teren operacji, są doszczętnie zniszczone.

Miejscowość Majadahonda, położona na południe od Las Rozas jest bezpośrednio zagrożona przez wojska rządowe, które rozpoczęły akcję otaczania jej mimo zaciętego oporu powstańców.

We wtorek samoloty rządowe zaatakowały 4-krotnie miejscowość Naval Gamello, położoną na

południowy wschód od Escorialu. W walce powietrznej, która się wywiązała nad miejscowością, został stracony 1 samolot powstańczy.

Na południe od rzeki Tagu wojska powstańcze przeprowadziły gwałtowne ataki na Col Alia. Wojska rządowe zdołały wszystkie natarcia odeprzeć, a nawet polepszyć zajmowane dotychczas pozycje.

Powstanie 100.000 Kurdów

Cały Kurdystan w ogniu walk

Emisariusze kurdzcy obliczają, że ilość mężczyzn, biorących czynny udział w powstaniu wynosi obecnie około 100.000. Kobiecy zajmują się dostarczaniem żywności dla oddziałów, walczących i zbieraniem pustych łusek od naboju. W Syrii i Iraku utworzyły się specjalne komitety współdziałania z powstańcami. Turcy wystawili już z górą 30.000 żołnierzy, ale wkrótce liczba ta będzie znacznie zwiększona. Delegacja turecka wysłana 1 lipca z Ankary do Darsimu celem nawiązania rokowań z przewodcą powstańców kurdzkiej Sajdem Riza, wróciła bez żadnych rezultatów. Sajid Riza nie przyjął jej osobiście, a tylko przez swych adiutantów i kazał powiedzieć, że nie wierzy w żadne obietnice i zaprzestanie działań wojennych dopóki wojsko tureckie nie wycofa się z terytorium Kurdystanu.

Trzeci gabinet Hodży

Przesilenie w Czechosłowacji zażegnane

Premier Hodža nie napotka, jak to wynika z przebiegu zajęć w ostatnich dniach — na poważniejsze trudności w rokowaniach nad programem przyszłego Rządu. Kryzys rządowy nie posiada charakteru politycznego, skutkiem czego rozwiązanie jego będzie mogło na-

stąpić bez wprowadzenia zmian w ramy dawnej koalicji. Hodža zdążył już przeprowadzić narady z najważniejszymi jej reprezentantami. Przedmiotem tych narad było przede wszystkim zagadnienie cen zboża, przy czym rozwiązanie tego zagadnienia, zaproponowane przez Hodżę zapowiada się pomyślnie. Wczoraj, w chwili zakończenia narad, najważniejsza część tego problemu mogła być uważana za załatwioną.

W praskich kołach politycznych sądzą, że Hodža będzie mógł przedstawić Prez. Benesowi listę nowego gabinetu w połowie tygodnia. Zapewniają równocześnie, że nowy, trzeci Rząd Hodży, nie przyniesie ważniejszych zmian personalnych.

Kolejarz polski zamordowany w Prusach Wschodnich

W nocy z soboty na niedzielę zamordowany został w Eylau (Prusy Wschodnie) kolejarz polski, FRANCISZEK JUNKIER, pomocnik maszynisty pociągu transzytowego. JUNKIER, polski urzędnik kolejowy, znaleziony został ciężko ranny w Eylau na ul. Lubawskiej. Zaraz po znalezieniu rannego nastąpił, niestety, zgon. Jak się zdaje, zamordowali Junkiera miejscowi hitlerowcy.

Szczegółów narażenie nie otrzymaliśmy.

Zgon Marconiego

Słynny uczony i wynalazca Guglielmo Marconi zmarł wczoraj o godz. 3.45 na atak sercowy. Marconi urodził się 25 kwietnia 1874 r. w Bolonii. Był on największym po Edisonie wynalazcą obecnego wieku.

Pożar wojsk na Dalekim Wschodzie

Huk armat pod Pekinem

Japońskie wojska bombardują miasta chińskie

Marsz. Czang-Kai-Szek w swoim orędziu zdradził się nareszcie ze swymi prawdziwymi intencjami. Trudno mi na razie przewidzieć, CZY NASTĄPI FORMALNE WYPowiedzenie WOJNY I CZY EWENTUALNE OPERACJE WOJENNE TRWAĆ BĘDĄ DŁUGO.

Zdaje się jednak być rzeczą wykonalną, aby incydent mógł być zlokalizowany.

JEDYNĄ BRONIĄ NIEBEZPIECZNĄ ARMII CHIŃSKIEJ JEST LOTNICTWO,

lecz Japończycy przedsięwzięcia odpowiednie środki, aby możliwie jak najszybciej działalność jego sparaliżować. Przedstawiciel Japonii oświadczył wreszcie, iż, według posiadanych przez niego wiadomości, nie zachodzi obawa interwencji ze strony sowieckiej, gdyż

RZĄD SOWIETÓW ZANADTO JEST ZAJĘTY WEWNĘTRZNĄ SYTUACJĄ KRAJU.

Oczywiście Sowiety, jak zresztą i inne państwa, nie powstrzymają się od dostarczania Chinom broni i amunicji.

Agencja Domei donosi z Pekinu, że wojska japońskie rozpoczę-

ły o godz. 14.37 (czasu miejsc.) bombardowanie Wanpingu.

Według wiadomości, pochodzących z japońskich kół wojskowych, chińskie baterie w Wanpingu zostały zmuszone do milczenia. Toczy się natomiast pojedynek artyleryjski z grupą wojsk chińskich skoncentrowaną w pobliżu Wanpingu.

Kanonada artyleryjska i ogień karabinów maszynowych trwały ok. 40 minut, po czym walkę przerwano. W godzinę później Chińczycy ostrzelali wojska japońskie z granatników i przerwali wojskową linię telegraficzną, założoną przez Japończyków pomiędzy Tientsinem a Pekinem.

Przedstawiciel ministerium wojny oświadczył, że wczoraj o świcie wojska chińskie rozpoczęły ostrzeliwanie Japończyków nad rzeką Yun-Ting-Ho. Około godz. 14-ej wojska chińskie wyruszyły z Paopaozan i Lukuciao. Jeden żołnierz japoński jest zabity, jeden ranny.

Z Szanghaju donoszą, że kanonada artyleryjska na zachód od Pekinu trwa. W szanghajskich kołach politycznych sądzą, że nie oznacza to jeszcze automatycznego rozpoczęcia działań wojennych.

MAPA CHIN, JAPONII, MANDZURII I MONGOLII.

Ile ludzi jest na świecie?

W Genewie ukazał się Rocznik Statystyczny Ligi Narodów, który uważany jest za jedno z najważniejszych źródeł informacyjnych na świecie. W Roczniku tym czytamy, że w obecnej chwili żyje na całej kuli ziemskiej 2 miliardy 95 milionów ludzi. M. inn.

w Chinach mieszka pół miliarda ludzi. Wszystkie państwa przestaby do sekretariatu szczegółowe obliczenia swej ludności; jedynie Abisynia, Persja i Boliwia nie odpowiedziały na ankietę. Ludność tych państw uwzględniono w/g dawnych spisów.

Próba zamachu na pułk. A. Koca

Sledztwo zmierza ku ustaleniu środowiska, skąd wyszedł zamachowiec

Wyniki śledztwa w sprawie próby zamachu bombowego na pułk. A. Koca będą ogłoszone urzędowo. Władze, prowadzące śledztwo, zmierzają przede wszystkim do ustalenia tożsamości zamachowca i środowiska, z którego on pochodzi, raczej — pochodził.

Sam pułk. Koc otrzymał szereg gratulacji z powodu szczęśliwego uniknięcia zamachu.

Sledztwem kierują pp. Kałapski (prokurator warszawskiego sądu okręgowego), Szydłowski (prokurator warszawskiego sądu apelacyjnego) i Skórzyński (sędzia do spraw szczególnej wagi). Wczorajsza prasa popołudniowa stwierdza, że śledztwo ujawniło już tożsamość zamachowca oraz środowisko, z którego on pochodził.

ZAMACHOWIEC.

„Kurier Czerwony” tak opisuje zwiłki sprawy zamachu:

Był to młody człowiek, lat około 29; ciemny szatyn, średniego wzrostu, ubrany przyzwoicie: nowy garnitur, nowe obuwie.

Wybuch był bardzo silny, bo ciało zamachowca jest poszarpane „gruntownie”, jeżeli można tak powiedzieć. Prawa ręka zupełnie oderwana od tułowia, z lewej ręki zostały tylko... dwa palce.

Zwiłki — po dokonaniu sekcji — zostały pochowane na cmentarzu gminy Palenica.

JAKI BYŁ PLAN?

„Kurier Czerwony” sądzi, że zamachowiec zamierzał wkopać minę na drodze, którąby p. pułk. Koc musiał jechać, wracając ze swojej woli do Warszawy. Wykonując ten plan, zamachowiec nacisnął przypadkiem zapalnik i spowodował eksplozję. „Kurier Czerwony” zapewnia jednocześnie, że p. pułk. Koc był ostatnio specjalnie chroniony, gdyż otoczenie spodziewało się zamachu na jego osobę.

OSWIADCZENIE

„WIECZÓR WARSZAWSKI”

Wczorajszy „Wieczór Warszawski” zamieścił następujący artykuł wstępny — rodzaj deklaracji; przytaczamy dosłownie:

„Za kilka godzin komunikat oficjalny poda do wiadomości ogółu z jakiego środowiska rekrutował się zamachowiec.

Ale już teraz należy stwierdzić, że ustalenie choćby przynależności organizacyjnej sprawy zamachu nie rozstrzyga jeszcze pytania, z czyjego podżuczenia zamach wykonano. Wiadomo, że wiele organizacji znajduje się w stadium dekompozycji, że są one terenem ścierania się różnych prądów, że brak jasnego kierunku spowodował w ich szeregach rozpręczenie, stwarzające idealne warunki dla działania tajnych mafii, kierowanych często obcą ręką.

Jeżeli śledztwo nie doprowadzi do wykrycia istotnych, głęboko ukrytych, inicjatorów zbrodniczego zamachu, Polska, po ogłoszeniu komunikatu o środowisku, z którego rekrutował się sprawca zamachu przeżyje wielki wstrząs. Oby ten wstrząs nie stał się tragicznym początkiem nowych, rujnujących siły narodu walk wewnętrznych, oby nie był wspomnieniem na długie lata, rozdzielającym naród na wrogie obozy, utrwalającym trudne do przebycia „mury i płoty”.

Bez przesady powiedzieć można, że w najbliższych dniach okaże się, czy znów, jak tyle razy już, niestety, życie polityczne Polski stanie się terenem zbrodniczych rozgrywek obcych agentur”.

Ten artykuł, dziwny trochę w tonie, wymaga z naszej strony jednego zastrzeżenia, tymbardziej, że „Wieczór Warszawski” zaopatrzył swoją pierwszą stronę wczorajszą w olbrzymi tytuł:

„PARTIE NIE PANUJĄ NAD SWYMI DOŁAMI, A TAJNE MAFIE KNUJĄ ZBRODNICZE PLANY”.

Otóż musimy stwierdzić, że w wielkich ruchach masowych demokracji polskiej niema wogóle żadnej kwestii „panowania nad dołami”, bo „doły” i „góry” pracu-

ją poprostu razem, i że wśród tych ruchów niema żadnych „tajnych mafii”. Jawne ruchy masowe nie znają ich wogóle. W tym jest ich olbrzymia przewaga nad wszelakimi prądami faszystowskimi.

GŁOSY PRASY O ZAMACHU NA PUŁK. KOC.

Nieudany zamach na pułk. Adama Koca, którego ofiarą padł sam zbrodniarz, odbił się żywym echem w całej prasie polskiej. „ABC”, rozważając różne możliwości, dochodzi do wniosku, że nie uczynili tego ani komuniści, ani mniejszości narodowe i zapytuje:

„Czy jednak nie maczają tu palców jakieś obce agentury? W każdym razie próba zamachu na pułk. Koca z punktu widzenia politycznego przedstawia się wysoce zagadkowe. Potępienia godny zamach był ogniem w akcji niecenia sporów wewnętrznych”.

„Express Poranny” pisze:

„Od kazań ks. Piotra Skargi, po przez „Księgi Pielgrzymstwa” Adama Mickiewicza, aż do „Dumy o hetmanie” Stefana Żeromskiego, w twórcach ducha polskiego słyszemy krzyki rozpacz i gromy oburzenia przeciwko anarchii polskiej, która zabija najlepszych synów Ojczyzny, usiłuje zniszczyć najtrwalsze dzieła ich pracy i ducha, by pozostawić po sobie popioły i pustkę zniszczenia.

Ale odrodzona Rzeczpospolita nie jest bezsilna wobec tego ducha anarchii.

Miecz sprawiedliwości i surowy wyrok opinii społecznej musi dosięgnąć krwawiceli i szerczycieli anarchii w Polsce”.

„Gazeta Polska” pisze o konieczności

„ustosunkowania się całego społeczeństwa do powtarzających się prób anarchizowania życia publicznego w Polsce i stosowania metod teroru politycznego. Teror, rozpaczony w życiu politycznym Polski, musi ustać.

Całe społeczeństwo musi wydać zgodny wyraz potępienia wszelkich grup, stosujących metody teroru politycznego. Władze, odpowiadające za bezpieczeństwo publiczne w Państwie, muszą zastosować całą surowość prawa, aby wytypić raz na zawsze wszelkie próby anarchizowania życia zbiorowego za pomocą metod terrorystycznych. Bez względu na to, z jakiej strony pochodzi”.

Przypuszczamy, że „Gazeta Polska” potępi wszelkiego rodzaju akty teroru, a nie tylko teroru polityczny, „zbrojny”.

Wreszcie w „Dzienniku Porannym” czytamy

Włochy liczą 43 miliony mieszkańców

Włoska gazeta urzędowa publikuje zestawienie statystyczne, z którego wynika, że liczba mieszkańców Włoch wynosi obecnie 43 miliony 388 tys.

Zwycięski strajk

W kopalni rudy żelaznej w Koryszkach pow. radomskiego zlikwidowany został zatarg o płace. Robotnicy w liczbie 150, otrzymawszy podwyżki zarobków o 25 — 40 proc. powrócili do pracy.

LEKARSKIE OGŁOSZENIA

Dr. R. Markuszewicz

powrócił

Tow. Kazimierzowi Raczyńskiemu
z powodu tragicznej śmierci
Jego Siostry
przesyłają wyrazy szczerzego współczucia
Robotnicy firmy
„VIRGINIA”

„Fakt, że istotni moralni sprawcy mordu, dokonanego na Pierwszym Prezydencie Rzplitej ś. p. Gabrieli Narutowicz, dotychczas nie tylko bezkarnie chodzą po świecie, ale sięgają po władzę i po „rząd dusz” w Polsce, fakt, że wódz ostatniego zamachu stanu Doboszyński może liczyć na bezkarność, a wszelkiego rodzaju pomniejsi zamachowcy na porządek i spokój w państwie, na łagodne, ojcowski stosunek społeczeństwa — te wszystkie fakty wytwarzają niebezpieczną atmosferę, w której rodzą się ludzie zbrodni. Z tym trzeba raz skończyć. Spójrzeć dalej i głębiej. Tam, gdzie pozwala się stosować terror pięści i pałki, rozbawiony, rozwydrzony, pozbawiony wszelkich skrępow moralnych „polityk” — łatwo przejść do kuli, czy bomby”.

Sprawa zatargu wawelskiego

Przebieg wczorajszego posiedzenia Sejmu

Ze względu na wyjątkowy charakter wczorajszego posiedzenia Sejmu, wzbudziło ono wielkie zainteresowanie. O godz. 4 pp. galeria dla publiczności była szczelnie wypełniona. Również pełna była loża dziennikarska. Przybyli także współpracownicy prasy i agencji zagranicznych.

W kilka minut później zasiadł w loży I piętra marszałek Śmigły-Rydz. Wkrótce po tym wszedł na salę Rząd w pełnym składzie, z premierem gen. Sławoj-Składkowskiem na czele.

Marszałek St. Car odczytał rozporządzenie p. Prezydenta o otwarcu sesji nadzwyczajnej oraz załączony wniosek poselski. Tekst obydwu dokumentów podaliśmy w swoim czasie. Po otwarciu obrad, odczytano porządek dzienny, na który składa się jeden punkt. **Sprawa samowolnego przeniesienia przez księcia metropolity Sapię zwiłk Józefa Piłsudskiego.**

Marszałek podaje do wiadomości, że wicemarszałek Schätzle złożył projekt ustawy o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydania dekretów z mocą ustawy, celem załatwienia tej sprawy. Marszałek proponuje, aby w drodze skróconego postępowania odbyły zaraz pierwsze czytanie projektu ustawy. Wobec braku sprzeciwu, przystąpiono do pierwszego czytania. Sekretarz Kopeć odczytał odczytał projekt ustawy.

Ustawa, proponowana przez p. Schätzla, zawiera 3 artykuły, upoważniające Prezydenta, by w drodze dekretu wydał przepisy, wypełniające dotychczasowe luki w obowiązujących aktach ustawodawczych, któreby w sposób szczerz głębi i wyczerpujący normowały warunki przeniesienia zmarłych z miejsca ich spoczynku.

2) zabezpieczają prawa rodziny do grobu osób bliskich,
3) określają dokładnie prawa zarówno rodziny, jak i powołanych najwyższych czynników państwowych w stosunku do grobów osób, które zasłużyły na wieczną pamięć w narodzie.

Pos. Starzak zgłosił wniosek o natychmiastowe rozpoczęcie rozpatrywania projektu bez odsyłania go do komisji. Większość Izby wniosek ten przyjęła.

(W streszczeniu).

Społeczeństwo polskie zostało zaskoczzone samowolną decyzją ks. me-

PRZECIW KONSPIRACJOM

Cytowaliśmy wczoraj artykuł „Czasu”, omawiający skłonność społeczeństwa polskiego do konspiracji. Do uwag „Czasu” dodaliśmy nasze własne. Artykuł ten odbił się echem także w „Kurjerze Warszawskim”, gdzie p. B. K. słusznie stwierdza, że

„rozwoj konspiracji jest w stosunku odwrotnym do istniejących w państwie swobód politycznych: im mniej swobód, tym więcej związków tajnych”.

Artykuł kończy się następującymi uwagami:

„W każdym razie doświadczenie historyczne wykazuje, że w krajach, gdzie życie polityczne może być jawne, istotne konspiracje mnożą w nieskończoność mniejszych rozmiarach, niż w krajach, rządzonych „autorytarnie”, i przy tym nie posiadają charakteru wręcz antypaństwowego lub bojowo-politycznego. Natomiast w każdym lesie nadmiernym nie rosną tak szybko i bujnie grzyby po deszczu, jak rosną tajne związki mafijne, klikowe, polityczne i poprostu malinkowate tam, gdzie nie ma wolności politycznej i jawności życia politycznego. Najnowsze exemplum: co

napędził okres dyktatorski Primo de Riveri w Hiszpanii!

Końcowy postulat tedy „Czasu” musi być w imię zdrowia politycznego i moralnego narodu podpisywany obu rękami. Prawidłowa „organizacja polityczna społeczeństwa” (tak, jak my ją rozumiemy) jest fundamentem jawnym życia politycznego. A jawność życia politycznego jest, rzecz prosta, wrogiem sekretu, czyni romantyzm konspiracyjny śmiesznym, redukuje spiski conajwyżej do mafii personalnych, wytrąca broń z rąk malkontentów i stopniowo, zwolna, lecz pewnie wychowuje w narodzie dobre obyczaje polityczne. W ten sposób w demokracji angielskiej doszło się do całkowitego zaniku działalności konspiracyjnej. P. Mosley, faszysta, może się swobodnie podpisywać w Hyde-Parku. Ilekroć uhyba mu przez to czaru romantyzmu!”

Ta końcowa uwaga dotyczy także partii komunistycznej. I komunizm straciłby na romantyzmie, gdyby władze raz zdobyły się na krok zalegalizowania tej partii, czego od wielu lat domagamy się nadaremnie.

Ponieważ p. B. K. nie wyłącza komunistów, przeto mniemamy,

że podziela nasze zdanie.

NASI NAJSERDECZNIEJSI
Jak donosi „Dziennik Poranny” już nazajutrz po wygaśnięciu Konwencji Genewskiej na Śląsku rozpoczęli hitlerowcy represje w stosunku do Polaków zamieszkałych w Niemczech.

Po wylczeniu szeregu szykan względem Polaków i polskich organizacji w Berlinie, Olsztynie i na Śląsku Opolskim, „Dziennik Poranny” pisze:

„Wszystkie te szykany zastosowano w stosunku do ludności polskiej jednego tylko powiatu złotowskiego i to w ciągu zaledwie tygodnia.

Obrazują one dokładnie, w jakich warunkach żyją Polacy w Niemczech. Czyż to mają być właśnie dowody głoszonego tak szumnie „poszanowania odrębności narodowych w Niemczech”? Czyż to jest wykonywanie przez Niemców zasady „fair play”, której z okazji upływu Konwencji Genewskiej domaga się w stosunku do mniejszości prasa niemiecka. Jedyną odpowiedzią z naszej strony na stosowanie tej zasady w ten sposób, winien być natychmiast wydany zakaz odbywania się zabaw i zebrań młodzieży niemieckiej w Polsce. Jedyne to by w Niemczech należało zrozumieć”.

POLSKA A HISZPANIA

„Czas”, dając bilans roku wojny domowej w Hiszpanii, pisze:

„Polska, która pod wielu względami Hiszpanię przypomina, ma w jednym punkcie wielką nad nią przewagę. W Polsce żywa jest tradycja parlamentarna, w Polsce żywym jest przywiązanie do ustroju, wytworzonego na zachodzie. Nie znaczy to, aby nie było u nas prądów totalistycznych. Owszem są one z obu stron i to silne. Ale istnieje możliwość stworzenia złotego środka, istnieje możliwość związania swego losu politycznego z tą grupą państw, jak pisaliśmy państw o najwyższej i najstarszej kulturze politycznej, które przyszłość swą widzą w ewolucji dotychczas wytworzonych form bytowania.

Ale i o tym pamiętać należy, że silne starcie przeciwieństw politycznych, jest dla Polski znacznie więcej niebezpieczne niż dla Hiszpanii. Ze nam nie wolno dopuścić do takiego czy innego starcia totalizmów na naszym terenie. Ze te grupy, które w naszych warunkach tworzą niejako centrum pomiędzy tendencjami faszystowskimi a komunistycznymi, muszą być możliwie silnie zespolone, i muszą wyraźnie podkreślić swe przeciwieństwo w stosunku do totalizmu w każdej postaci. Nie mogą z totalizmem wchodzić w kompromisy. Inaczej bowiem stracą wszelką siłę atrakcyjną, wpędzając nas tym samym w walkę dwóch totalistycznych skrajności”.

Nie należy, jak „Czas” do zwolenników reżymu „pomajowego”, pomimo to wcale nie uważamy, by Polska pod względem politycznym przypominała! Analogie niewątpliwie są, ale nie można mówić o wielu.

X. Y. Z.

NAJTAŃSZA SZKOŁA SAMOCHODOWA
PRYLINSKI
WARSZAWA JEROZOLIMSKA 27

„Niczifutsu-Fusin”

„Intransigent” donosi, iż w Paryżu ukazuje się dziennik japoński „Niczifutsu - Fusin”, t. j. „Wiadomości francusko - japońskie”. Dziennik ten ze względu na brak członków kolonii japońskiej w Paryżu, odbył się w ręce. Dziennik posiada 80 abonentów, a abonament kosztuje rocznie 600 franków.

Studia wojskowe Abisyńczyków

W najbliższych dniach przybywa do Tivoli pod Rzymem grupa młodych abisyńczyków, synów kilku wybitnych rasów, pozostających w przyjaźni z Włochami. Celem po bytu ich będzie nauka języka włoskiego oraz studia wojskowe.

Pokwitowania

Dla ofiar wypadków w Brześciu n/B.

Beziemennie z Buska Zdroju z 10.—

Łańcuch Prasowy Z. R. S. S. na wyjazd ekspedycji zagranicę.

Tow. Karol Gruszek wpłaca zł. 2.— i wzywa tow. Br. Wędkowski i H. Godlewskiego.

Faktu, który został dokonany, nie

Przy formułowaniu wniosku o otwarcie sesji nadzwyczajnej, nie uważaliśmy za wskazane, ze względu na zawziętość sprawy wawelskiej, by parlament przez stawianie skonstruowanych projektów ustaw wpływał na kierunek postępowania, jaki mógł obrać Rząd. Dlatego też wniosek ujęty był w formie najbardziej ogólnej, wyrażającej gotowość udzielenia pełnomocnictw, upoważniających do wydania potrzebnych dekretów...

Faktu, który został dokonany, nie

Godzina Socjalizmu

Procesy i wyroki śmierci, którymi szafują obecnie władze sowieckie w stosunku do najwybitniejszych i najzasłuższych starych bolszewików, rozstrzelanie ośmiu generałów sowieckich wraz z oskarżeniem ich o zdradę i szpiegostwo na rzecz obcego mocarstwa, doszukiwanie się „wrogów ludu” we wszystkich kółkach i trybach aparatu państwowego — nie są to fakty i zdarzenia, nie dające się zawrzeć i ograniczyć obrębem szerokości i rozległości granic Związku Sowieckiego.

Bezprzekładny cynizm tych wyroków, nieprawdopodobne dla umysłu europejskiego zachowanie się oskarżonych, przelicytowanie prokuratora w oskarżanego wzajemnym — cała ta, trwająca od roku (w dwudziestym roku władzy bolszewickiej nad Rosją...) mroźna krew w żyłach, przwidziona scena mordów i rzezi, potwornych oskarżeń i jeszcze potworniejszych samooskarżeń — obraz, wobec którego błędna czaśy Kaliguli i Tyberiusza — wszystko to ukazuje nam system rządów, panujących w Sowietach, w świetle tak nowym, że niepodobna się oprzeć konieczności zrewidowania pewnych sądów i ustalonych w niektórych środowiskach pojęć.

Tragiczne te wypadki, wstrząsające do głębi naszą świadomość, z historycznego punktu widzenia, nie są, oczywiście, całkowicie bezprzykładne i beztępotne, potwierdzają niejako ustaloną tezę o rewolucji, co pożera dzieci swoje. Ta rewolucja jednak, która po latach dwudziestu upomina się o swoje najzasłuższe dzieci, jest, bądź co bądź, szczególną postacią rewolucji.

W czasie Wielkiej Rewolucji Francuskiej działy się rzeczy podobne, ograniczone jednak dziejami pierwszych pięciu lat.

Hebertystów oskarżono również o wszelkie haniebne postępy, nie wyłączając kradzieży bielizny. Choć met'ę oskarżono przed trybunałem o to, że chciał głodem wymorzyć Paryż, na co ten odpowiedział pogardliwym milczeniem.

Saint-Just w Konwencie, z polecenia Robespierre'a, oskarżył Dantona o to samo, o co sądy sowieckie oskarżyły obydwie grupy „trockistów” i Tuchaczewskiego wraz z towarzyszami — o pracę na rzecz państw obcych.

I Konwent zrobił to samo, co sądy sowieckie: udał, że wierzy w te wszystkie oskarżenia. Posłowie w obawie przed wpływami komitetów, ratując siebie, poświecili głowy Dantona i jego towarzyszy, jak Blücher, o chwiejnej opinii, feruje wyrok na Tuchaczewskiego.

Oczywiście, że podobieństwo to może być złudne. Wobec szczególnych stosunków w ZSSR, nie mamy możliwości wnioskować w te sprawy na tyle, byśmy mogli sobie wyrobić sąd obiektywny.

Zakłamanie prasy burżuazyjnej zniekształca nam obraz tych sto-

sunków, niemniej jednak przyznać musimy, że nawet świadomie przeciwstawiając się kalumnii i oszczerstwom prasy burżuazyjnej o Rosji sowieckiej, nie możemy tak samo się poddać sugestiom sądów i prasy sowieckiej w sprawie ostatnich procesów. Są one na tyle niewiarogodne, fantastyczne, beznamiętne w okrucieństwie.

Ten wstrząs, jaki przeżywa obecnie Rosja sowiecka, podważa nie tylko jej autorytet państwowy i militarny, odbija się w ujemny sposób i na ekspansji komunizmu na całym świecie, podważa i utracę działalności „Kominternu”, który w obecnych warunkach traci rację swego istnienia.

Wbrew propagandowym alarmom prasy burżuazyjnej, stwierdzać należy, że dzięki tym walkom wewnętrznym i rozgrywkom, które, czy nie personalnym, aktywności i ekspansja komunizmu na terenie międzynarodowym osłabia i zmalała znacznie.

W interesie klasy robotniczej byłoby raczej w danej chwili znalezienie tych rezerw sił i aktywności, któreby na terenie międzynarodowym zastąpić mogły malejące wpływy i ekspansję tak czynnego ongiś i bojowego partnera, by sparaliżowanie tego ośrodka sił nie osłabiło bojowej postawy całej klasy robotniczej.

Osłabienie i sparaliżowanie III Międzynarodówki nakłada olbrzymie obowiązki na Międzynarodówkę Socjalistyczną.

Zbliża się „godzina Socjalizmu”, który łącznie z hasłami przebudowy społecznej, wysunął zasadę „WOLNOŚCI”, zlekceważoną zupełnie w Sowietach, praw człowieka, jako jednostki, co w tak

strasliwy sposób mści się obecnie na losach najzasłuższych bojowników rewolucji październikowej.

To słowo „Freiheit” — „Wolność” — uświęcone krwią najszlachetniejszych obrońców czerwonego Wiednia, jest jednak podstawową zasadą rodzącego się z przeciwstawienia wszelkiego typu „totalnym” dyktatorem — socjalistycznego ustroju.

W imię tej zasady Socjalizm ma możliwość zjednoczenia warstw pracujących na szerszej platformie, niż usiłował czynić to sparaliżowany obecnie komunizm, by odegrać jednak rolę właściwą, musi zdobyć dla siebie tę aktywną i agresywną postawę, jaka powinna cechować ruch robotniczy w „godzinę Socjalizmu”.

Na ruch socjalistyczny spada obecnie obowiązek przystosowania taktyki i metod pracy do zmienionej sytuacji w układzie sił klasy robotniczej, której ekspansja na terenie międzynarodowym nie powinna ponieść uszczerbku przez osłabienie jej woli zdobywczej na terenie jednego kraju, choćby ten kraj zajmował szóstą część kontynentu.

J. N. MILLER.

Konsul niemiecki w roli cenzora w Ameryce

Firma „Universal Pictures” w Hollywoodzie nakręca film p. t. „Droga powrotna”, którego autorem jest znany pisarz niemiecki Eryk Remarque, oczywiście emigrant. Film przedstawia Niemcy i ich armię w r. 1918 po klęsce w wojnie światowej.

Konsul niemiecki w Los Angeles „zażądał”, by filmu nie wyko-

czono. W listach do dyrektora firmy i do biorących udział w filmie groził on, że jeżeli film będzie wyświetlany, to Niemcy zobokują całą produkcję firmy.

Niesłychany ten terror nie odniósł oczywiście skutku i film niebawem ukaże się na rynku.

Zuchwałość hitlerowców przechodzi już wszelkie granice.

Wyraży głębokiego współczucia z powodu tragicznej śmierci

Jego Siostry

s k ł a d a j ą

tow. Kazimierzowi Raczyńskiemu

Zarząd i Członkowie Związku Zawodowego

Robotników Przemysłu Skórzanego

Oddział Futrzarzy w Warszawie

Chłodna 30

Chłopska dola

Dano mi znać, że we wsi Sawice-Bronisze, gmina Wyrozęby, powiat Sokołów Podlaski, gajowi zamordowali chłopca. Szczegóły, krążące po wsiach nad Bugiem, były tak okropne, że uznałem je za plotkarskie wyolbrzymienia faktów. Trzeba było rzecz sprawdzić na miejscu.

Pojechałem turą dwadzieścia kilometrów, dzielących miejsce, gdzie byłam, od owych Sawic. Po drodze wszędzie, gdziekolwiek i z kimkolwiek zaczynało się rozmowę, wypływa sprawa morderstwa. We wszystkich wsiach chłopcy, kobiety, dzieci nie mówili o niczym innym. Pospępnie, spokojnie, twardo opowiadali szczegóły. Szczegóły wciąż te same.

Stefan Sawicki, dwudziesto pięcioletni chłopak, poszedł się kąpać do dworskich stawów, położonych na terenie folwarku Bartków, należącego do dóbr korszewskich.

Nadeszło dwóch gajowych z psami, które są specjalnie tresowane, coś w rodzaju tych psów, trzymanych do łowienia zbłądłych niewolników-Murzynów. Gajowi kazali kąpać się wyjąć z wody — i jeden z nich uderzył go. Na to, jak niektórzy twierdzą, Sawicki powiedział: „Zal ci chłanie wody, to wiać i wychleć całą!”

Mniejsza zresztą o to, co powiedział i czy w ogóle coś powiedział Sawicki. Faktem jest, że gajowi zaczęli go bić. Chłopak rzucił się do ucieczki, ale pognoili za nim psy. Skoczył więc na drzewo, rosnące niedaleko stawu akacje. Gajowi, Wawer i Sowa, zaczęli zbierać kamienie. Psy obskakiwały pień drzewa, szarpały Sawickiego za nogi, gęsto syptały się między gałęzie akacji rzucane silnymi rękami kamieniami. Naliczono ich później dwadzieścia cztery.

Na to nadszedł jeszcze jeden gajowy z psem, Gregorczuk.

— Po bebecu chłama, po bebecu! — zachęcał kolegów.

Sawicki krzyczał i prosił o darowanie życia — i wreszcie zsunął się z drzewa. Na tym się kończyło, co widział i słyszał ukryty w pobliżu chłop z Bartkowa, Józef Stokowski. Sądził on, że bitemu udało się schronić w sąsiednie zarosła i uciec.

Było to 29 czerwca, we wtorek. W sobotę przyjechał nad staw po zakupiony tam stos gałęzi gospodarz z Liszek. Dostrzegł w wodzie rozpuchnięte zwłoki Sawickiego. Wszczął alarm, zawiadomiono policję w Repkach. W niedziele tłum z tysiąca osób otoczył szopa przy gajówce, gdzie schronili się gajowi. Policji z trudem udało się uchronić morderców przed gniewem chłopów — autem zabrano ich z Bartkowa.

Sekcja zwłok wykazała pęknięcie czaszki, odłupany kawałek kości w pobliżu ciemienia, uszkodzenie wątroby, poprzerywanie jelit. Obecni przy sekcji, poza lekarzem dr. Kropiwnickim i czynnikami urzędowymi, byli: wójt gminy Korczew Zygmunt Tyborski, sołtyś Dobrowolski i wuj zabitego.

W nędznej, brudnej, ubogiej „szlacheckiej” wsi Sawicach od razu pokazano mi dom, w którym mieszkał zamordowany. Przyjęła mnie w progu matka, zniszczona, zszarzała kobieta, i gromadka dzieci, rodzeństwo zabitego.

— Nigdy nie miał z gajowymi zatargu. Spokojny był, nie bitnik, nie pijak, nie papierośnik. Kapać się chodził, bo jak przyszedł z wojaka, to mówili, że ma chore nerwy i potrzebuje zimnych kąpiel. Kąpał się tam nieraz ludzie — i nigdy nikt nie bronil.

— Najstarszy syn?

— Najstarszy. Zostało jeszcze sześciu, sam drobniak. Ojciec stary, chory, nie do roboty już...

On gospodarzył.

— A teraz?

— Cóż teraz? Ot, gospodarz!

Sawicka wypchnęła z gromadki trzynastoletniego chłopca. Popatrzyli na mnie jasne oczy z okropną, dziecinie błądzą. Z drugiej izby wyszedł ojciec — stary, schyły człowiek w szafirowych okularach na ślepiających oczach. Tak, cały ciężar gospodarki musi spaść na ramiona trzynastoletniego — dwoje starych, schorowanych, złamanych ostatnim ciosem ludzi nie da sobie rady z tymi kilkoma hektarami. Jasne jest, że gospodarstwo nędzne, podłaskie gospodarstwo, z którego z trudem wyciąga się na pierwsze potrzeby życiowe, pójdzie w ruinę.

Dlaczego zabito Stefana Sawickiego? Pytałam matkę, pytałam sąsiadów, pytałam chłopów po wszystkich wsiach — i nikt mi nie umiał udzielić zadowalającej odpowiedzi. Kilkakrotnie kobiety powiedziały mi — niemal równo-brzmąco:

— Oślepił ich Pan Bóg tak, że nie wiedzieli co robią. A Sawicki poszedł na ofiarę — żeby się już zrobiło za dużo, żeby już skończyło się z gajowymi.

Poczęłam szukać przyczyn, z których plynęło to mistyczne wytłomaczenie bestialskiego mordu.

W trzydziestym piątym roku gajowy Pietrak postrzelił Franciszka Waszuka ze wsi Tokary, gminy Korczew. Waszuka ze straszkanym łokciem odwieziono do szpitala w Warszawie, gdzie zmarł. Gajowy Pietrak został przeniesiony dla własnego bezpieczeństwa do wsi Miednej, w tychże dobrach korszewskich. Tam „urzędował” dalej. Była to jedyna konsekwencja jego czynu.

Niedawno postrzelono chłopca we wsi Czaple, gmina Korczew — podobno dostał za milczenie 300 zł. W każdy mrazie wypadek nie spowodował żadnego dochodzenia i winowajca dalej pozostał na służbie.

Gajowy Omelanczuk postrzelił Kazimierza Bujańskiego ze wsi Mężenin — na krótko przeniesiono go za Drażniew. Szybko wrócił z powrotem na pierwotny teren swojej działalności.

Gajowi poszczuli psami ciężarną kobietę w tejże gminie Korczew. Poroniła ona i wkrótce zmarła.

Napadli w lesie na zbierającą jagody kobiety, pobili je, potłukli dzbanki, poodbierali i podarli kwitki, dowodzące, że zapłacili za prawo zbierania jagód.

I jeszcze... i jeszcze... i jeszcze... Krwawa historia, znacząca się chłopskimi trupami, gorliwość służby leśnej pana na Korczowie.

Dopiero w świetle tych faktów zrozumiałam mistyczną wiarę kobiet, które uważały, że Stefan Sawicki został przez Boga wybrany na ofiarę, mającą uwolnić ludność nadbużańskich wsi z pod nieograniczonej władzy gajowych.

— A może i z tego nic nie będzie — sceptycznie wątpili niektórzy chłopcy. — Mocny jest pan hrabia Ostrowski.

Teraz czekają. I boją się, że sprawa ucinie, że śmierć Stefana Sawickiego okaże się znowu daremną.

Obawy bezpodstawne, bo winowajcy są już w rękach władz, znane są wyniki sekcji, świadkowie złożyli zeznania. Gajowi Wawer, Sowa i Gregorczuk zostaną na pewno surowo ukarani.

Ale czy to załatwi już wszystko? Gajowi nie pilnowali przecież swojego stawu, nie pilnują swoich lasów. Są płatnymi funkcjonariuszami. Pozostawiali na swoich stanowiskach mimo to, że ręce ich już nieraz zbroczyła krew ludzka. Straszliwy mord w Bartkowie nie był nagłym wysokiem, ale ogniem w łańcuchu systemu, wciąż tego samego.

Nie może być normalnych stosunków tam, gdzie wśród dwu- i trzech morgowych gospodarstw rozsiadają się pięćdziesiąt dwa folwarki, należące do jednego człowieka. Nie może być normalnego współżycia tam, gdzie w nędzne szybki nisko przysiadłych podlaskich chat patrzą gorzelnie, tartaki i młyny, należące do jednego człowieka. Gdzie chłop, zbierający drobne trzaski na opał, słyszy nieustannie szum niezmiernych lasów, należących do jednego człowieka.

Albo pewne rzeczy obowiązują. Śmierć Stefana Sawickiego nie powinna i nie może zostać daremną. Powinna stać się tamą samowoli, gwałtu i bezprawia. Zbyt częste są te lakoniczne notatki w pismach, donoszące o postrzeleniu, o zabiciu człowieka za wiązkę chrustu, za koszyk grzybów, za garnuszek jagód. Właściciel Korczewa i jemu podobni muszą zrozumieć, że mogą być panami w swoich majątkach, ale nie są panami życia i śmierci obywateli Rzeczypospolitej. Odpowiedzialność za czyny funkcjonariuszy spada na tych, którzy tych funkcjonariuszy utrzymują, instruują, którzy im wyznaczają teren i zakres działania.

Wsie nad Bugiem czekają. Czekają na stwierdzenie, że hrabia Krystyn Ostrowski z Korczewa jest wobec prawa takim samym obywatelem, jak Stefan Sawicki z Sawic.

WANDA WASILEWSKA.

EDWARD BOYE.

W pierwszą rocznicę wybuchu wojny hiszpańskiej

Zdobycie Badajoz

Dn. 8 sierpnia 1936 roku, czyli w trzy tygodnie po wybuchu powstania, generał Franco, po przybyciu do Seville, objął dowództwo nad armią południową. Pierwszym i najważniejszym jego zadaniem było osiągnięcie połączenia z armią północną, pozostającą pod dowództwem nieżyjącego już dziś generała Moli. Połączenie to, tak dla strategicznych, jak i dla politycznych racji, powinno było nastąpić na granicy portugalskiej, wzdłuż linii kolejowej, wiodącej z Badajoz do Meridy.

O jakież racje polityczne chodziło tutaj? Na terenie Portugalii w Lizbonie, na hotelu Aviz zaistniała się już w maju 1936 roku (wybuch powstania nastąpił 18 lipca) druga, nieoficjalna ambasada republiki hiszpańskiej. Na czele tej „czarnej ambasady”, pociąganej, mówiąc nawiąsem, przez wiodących wojnę cywilną. Fran-

co, rząd portugalski, stał dawny przy wodze partii „Ceda” Gil Robles, oraz niejaki Hernandez d'Avila (pod tym pseudonimem ukrywał się najmłodszy brat generała Franco — Mikołaj).

Wobec wiadomego stanowiska rządu portugalskiego — osiągnięcie połączenia wzdłuż granicy Portugalii oznaczało zabezpieczenie tyłów, oraz regularne otrzymywanie z Berlina i Rzymu, drogą na Lizbon amunicji, tanków, samolotów i armat. Należało zatem za wszelką cenę zdobyć Badajoz, niewielkie miasto o 40.000 mieszkańców, położone o sześć kilometrów od granicy portugalskiej. W historii Hiszpanii Badajoz, otoczone starym murem z czasów Karola III, odegrało trzykrotnie bohaterską rolę, wstrzymując armię Napoleona, Wellingtona i generałów hiszpańskich, toną i wiodących wojnę cywilną. Fran-

cuzi zmarowali pod jego murami 40 dni, Anglicy 100.

Ośmego sierpnia, czyli w dniu objęcia dowództwa przez generała Franco, oddziały zbuntowanego kapitała Ascencio zdobyły Meridę, dzięki czemu zostało przerwane połączenie między Badajoz i Madrytem. Milicjanci ludu wi (4000) i żołnierze republikańscy (800), znajdujący się w mieście, nie mogli już oczekiwać absolutnie żadnej pomocy z zewnątrz. Dla swej obrony posiadali cztery karabiny maszynowe i dwa stare moździerze, powtarzam z naciskiem, cztery karabiny maszynowe i dwa moździerze, zabitych muzealny, o który upominała się rada miejska Badajoz. Obecnie te dwie relikwie minionej epoki miały bronić miasta przeciwko eskadrom niemieckich Junkersów, ciężkiej artylerii niemieckiej, sił włoskim tankom. Stosunek sił mniej więcej taki: jak w bitwie nad jeziorem Aszlangi, gdzie wojownicy Negusa zasłaniali się tarczami przed gradem bomb lecących z nieba. Badajoz jest klasycznym przykładem „Tatler Krieg”, obmyślonej z najdrobniejszymi szczegółami oraz z drugiej strony tradycyjnej „guerrilla” hi-

spańskiej. Istotnie, republikanie wyruszyli z początku na tę wojnę, zbrojni w mauzery, dubeltówki, stare rusznice, jeżeli już nie w widły i kosy. Czekali ich rozwarzone paszce armat: Junkersy i Savoie, tanki i bomby zapalające („Rheinmetallwerke”) — cały sprzęt wojenny, gromadzony od lat troskliwie przez Hitlera i Mussoliniego.

Ośmego sierpnia upadła zatem Merida. 12 sierpnia o 50 kilometrów od Badajoz poniosły klęskę wojska maderyckie, wysłane na ratunek nieszczęśliwego miasta.

Oddział liczył 950 żołnierzy. 460 z nich zginęło pod bombami, zrzuconymi z aeroplanów. Reszta, wzięta do niewoli, została natychmiast rozstrzelana przez Marokańczyków i legionistów. Według relacji profaszystowskiego dziennika paryskiego „L'Echo de Paris”, „legioniści wykonali tę pracę z obnażonymi torsami, jak przystało na rzeźników”. Było to preludium wypadków w Badajoz. 12 sierpnia o godzinie szóstej wieczorem eskadra niemieckich Junkersów zrzuciła na miasto odezwy. „Zadamy, abyście się poddali. Wydajcie nam swoich przewodców. Tylko w ten sposób będziecie mogli uniknąć masakra. Nasze zwycięstwo jest pewne”.

Obrońcy Badajoz, za całą odpowiad, ustawili dwa moździerze na murach miasta. O godzinie dziesiątej tego samego dnia, eskadra Junkersów, z pruską dokładnością zaczęła zrzucić na miasto bomby zapalające. Języki ognia i chmury dymu wzbłyły się ku górze, obejmując całe Badajoz, od Plaza de Toros aż po katedrę w stylu renesansowym. Przy blasku pożarów orszak uchodźców, przeważnie kobiet i dzieci, skierował się przez Porta de Palmas, ku granicy portugalskiej, oddzielonej mostem na rzece Guadiana. W odległości jednego kilometra od granicy, jeden z Junkersów zniżył lot na 40 metrów od ziemi, aby przez kilkanaście minut ostrzeliwać z karabinów maszynowych dzieci i kobiety.

Nazajutrz 14 sierpnia, w piątek o godzinie piątej nad ranem, zaczął się generalny atak na miasto. Oddziały marokańskie wdarły się do fortu Świętego Krzysztofa, zniszczonego przez bombardowanie. Ustawiono tam armaty polowe, aby bombardowały one Badajoz, przez dziesięć godzin bez

przerwy. W zachodniej części miasta, koło Puerta de la Trinidad, mury stanowiły kupę gruzów; na południu stanęły w płomieniach wielkie koszary. Dwa moździerze zamilkły już dawno, jednakże obrońcy posiadali jeszcze dwa karabiny maszynowe, dubeltówki i noże. Za ruinami murów, podobni do wojowników średniowiecznych, czekali na atak tanków nieprzyjacielskich. Kobiety przynosiły garnki z ukropem, aby wylewać go na głowy napastników.

O jedenastej rano pięć tanków z kolumny Yague przeszło przez ruiny i zgłiszczą Puerta de la Trinidad, przez Calle de Perez Gaido, docierając do katedry, leżącej w sercu miasta. Jednakże atak piechoty, pod osłoną tych tanków, został odparty. Dopiero o czwartej popołudniu Marokańczycy i legioniści weszli do miasta. O straszliwej rzezi, która teraz nastąpiła, posiadamy niezliczone świadectwa.

W artykule następnym Edward Boyé przedstawi świadectwa pisarzy różnych kierunków politycznych.

Krwawy atak na Madryt

Zaciekła bitwa o stolicę — Olbrzymie straty faszystów

Agencja Havasa donosi, że poniedziałkowa bitwa w okolicy miejscowości Villa Viciosa, Sevilla Nueva i Villa Nueva Deperales było starciem się dwóch do skonałe uzbrojonych armii, które gwałtownością swoją przywykły do wszystkich dotychczasowych akcje pod Madrytem.

Oddziały powstańcze, po krótkim, lecz gwałtownym przygotowaniu artyleryjskim przesyły, poprzedzając czołgami do natarcia, napotykając na nieznaczny opór wojsk rządowych. Po upływie pewnego czasu oddziały rządowe zaprzestały cofania się i zorganizowały obronę. Artyleria obu stron skoncentrowała swój ogień na odcinek długości 16 km., a 4-ch szerokości. W ciągu 3-ch godzin trwała zacięta walka pod ogniem karabinów maszynowych. Około godz. 11.00 obie kolumny powstańcze ominęły Brunete i zaczęły posuwać się w kierunku północny. Miejscowości stały w płomieniach. Również olbrzymie stupy dymu unosiły się z sąsiadującej z nią miejscowości Quijorna.

W czasie bitwy unosiły się na horyzoncie dwie eskadry samo-

lotów rządowych oraz około 30 myśliwskich samolotów powstańczych, eskortujących kilkanaście samolotów bombardujących. W bitwie powietrznej, która trwała godzinę stracono 4 samoloty rządowe oraz 18 samolotów powstańczych.

Havasa donosi z Madrytu, że

Wojna już wybuchła!

stwierdza orędzie Marsz. Czang-Kai-Szeka do narodu chińskiego

Marszałek Czang - Kai - Sze wydał orędzie do narodu chińskiego w związku z konfliktem chińsko - japońskim, głosząc m. in., że polityka chińska była zawsze pokojowa i opierała się na wzajemnym poszanowaniu i współzyciu z innymi narodami. W ciągu ostatnich lat czyniono wszelkie wysiłki, aby zapewnić pokój pomimo ciężkich trudności i bolesnych poświęceń, aby móc dokończyć dzieła odrodzenia

narodowego. Jeśli była najlepsza nadzieja na pokój, nadziei tej nie porzucano, tak długo, aż nie zostanie osiągnięty kres cierpliwości. Lecz nawet słabe państwo z chwilą, gdy ów kres będzie niestety osiągnięty musi być opanowane przez jedną myśl: zdobyć się na największy wysiłek celem walki o egzystencję narodu. Winniśmy zrozumieć, że poszukiwanie pokoju z chwilą

GDY WOJNA JUŻ WYBUCHŁA może oznaczać całkowite użarcie narodu.

Obecny konflikt wybuchł pod bramami Pekinu. Jeśli zezwolic na zajęcie Lukuczaia za pomocą siły zbrojnej, oznaczało by to rezygnację z prastarej stolicy, która w ciągu 5 tysięcy lat stanowiła polityczny, wojskowy i kulturalny ośrodek całych Chin północnych. PEKIN STAŁBY SIĘ WÓWCZAS drugim Mukdenem, ZAŚ PROWINCJE HO - PEI

Wielka debata w Izbie Gmin

Min. Eden o sytuacji na świecie

W angielskiej Izbie Gmin odbyła się w poniedziałek debata nad polityką zagraniczną Rządu. Debata tej zażądała w swoim czasie Labour Party, mając na myśli głównie sytuację w Hiszpanii.

Minister Eden, który otworzył debatę, rozpoczął od przeglądu wypadków na Dalekim Wschodzie.

Mówca przyznał, że sytuacja jest poważna, ale Rząd Jego Królewskiej Mości pozostaje w ciągłym kontakcie nie tylko z Rządem chińskim, ale i japońskim, jak również z Rządami St. Zjednoczonych i Francji, które podobnie jak Rząd brytyjski troszczą się o utrzymanie pokoju.

Przechodząc następnie do zagadnienia hiszpańskiego minister Eden zaznaczył, że jeszcze tydzień temu nie było żadnego planu działania w kwestii hiszpańskiej, dziś zaś istnieje podstawa do dyskusji przyjętej przez wszystkie zainteresowane państwa w postaci propozycji brytyjskich. O ile plan brytyjski nie zostanie zrealizowany, to zdaniem min. Edena nie pozostaje nic innego, jak całkowite zażalenie nieinterwencji, otwarcie granic i zaopatrzenie obu stron w broń i amunicję, co Europę ponownie popchnie na drogę niebezpieczeństwa na której znajdowała się przed 10 miesiącami.

Min. Eden podkreślił, że jedynym dążeniem W. Brytanii w konflikcie hiszpańskim jest doprowadzenie do likwidacji wojny domowej.

Wielka Brytania nie zamierza prowadzić ani polityki napaści, ani polityki zemsty. Rząd brytyjski nie dopuści jednak do tego, aby którekolwiek z wielkich mocarstw usadowiło się samo na

wybrzeżach Morza Śródziemnego lub Czerwonego.

Minister Eden zakończył swe przemówienie podkreśleniem ścisłych stosunków pomiędzy W. Brytanią a Francją i wyraził przekonanie, że zgodna współpraca tych dwóch Rządów stanowi podstawę dla wszelkich poczynań pokojowych.

Przemawiając w imieniu Labour Party poseł Dalton atakował ostro Rząd z powodu sytuacji w Hiszpanii.

Interesującym było przemówienie Winsona Churchilla, który rozwoził się obszernie nad sprawą baterii umieszczonych w pobliżu Algesirasu w najbliższym sąsiedztwie Gibraltaru.

W dalszej dyskusji zabrał głos Lloyd George, który ze swej strony położył specjalny nacisk na sprawę baterii, jako na sprawę największej doniosłości dla Wielkiej Brytanii.

Na zakończenie debaty zabrał głos lord Cranborne, który oświadczył, że baterie ustawione w pobliżu Gibraltaru nie zagrażają interesom brytyjskim w chwili obecnej.

Polityka zagraniczna Rządu została zaaprobowana przez Izbę 265 głosami przeciwko 123 w formie odrzucenia demonstracyjnego wniosku Labour Party o zredukowanie budżetu Foreign Office.

Prezydent Rosji „wrogiem ludu” Aresztowanie Borysa Pilniaka

Moskiewski korespondent „Le Petit Parisien” donosi, iż ofiarą przeprowadzanej obecnie „czystki” w Sowietach padł również znany pisarz Borys Pilniak, który naraził się przez to, iż udzielił pomocy materialnej żonie Radka, znajdującej się w krytycznej sytuacji od chwili aresztowania i skazania jej męża. Obiegają pogłoski, iż aresztowany został również znany krytyk literacki, książę światopoglądu Mirski, który po dłuższym poby-

cie w Londynie, jako emigrant polityczny powrócił do Moskwy w r. 1932.

Z Moskwy donoszą poza tym o aresztowaniu komisarza zdrowia Kamińskiego, wicekomisarza przy myśli lekkiego Eljana, przewodniczącego komisji kontroli państwowej Antipowa, oraz prezydenta republiki rosyjskiej ZSSR — Sulimowa. Oficjalnego potwierdzenia powyższych wiadomości nie udało się otrzymać.

Szef G.P.U. otrzymał najwyższe odznaczenie sowieckie

Odznaczenie szefa G. P. U. Jeżowa orderem Lenina prasa sowiecka potraktowała jako najważniejsze wydarzenie chwili, zamieszczając na pierwszych stronach jego fotografie z holdowniczymi artykułami, wyjaśniającymi powody, tak wysokiego sowieckiego odznaczenia dla szefa wywiadu. Jeżow został odznaczony, jak pisze prasa, za „oczyszczenie przepięknej ziemi sowieckiej z

gniazd szpiegowskich, szkodniczych i dywersyjnych”.

Poza tym prasa, a szczególnie „Izwestia” i „Prawda” rozpyłyła się nad osobistymi zaletami Jeżowa. Szef GPU — zdaniem „Prawdy” posiada „wyjątkowe zdolności rewolucyjne (?)”, „żelazną wolę bystre oko bolszewickie (?)”, „talent organizatorski, nietuzinkowy rozum i wystrzony węż proletariacki (?)”.

Demonstracje przeciw konkordatowi Policja pobiła biskupa w Białogrodzie

Zapowiedziana na poniedziałek przez prawosławne władze kościelne w Białogrodzie procesja na intencję zdrowia patriarchy kościoła serbsko-prawosławnego Barnaby, zabroniona przez prefekturę policji, wyruszyła mimo to z katedralnej cerkwi z 4 biskupami i 40 duchownymi na czele. W procesji brało udział około 8000 osób. Tłum wznosił okrzyki przeciw konkordatowi z Watykanem.

W odległości kilkuset metrów od katedry, z chwilą gdy czoło procesji wśród okrzyków przeciw konkordatowi ze Stolicą Apostolską dochodziło do jednej z głównej arterii miasta, na rogu ulic króla Piotra i ks. Michała policja zamknęła drogę. Między policją a demonstrującym tłumem doszło do starcia, w czasie którego zostało kilka osób poturbowanych. Wśród poturbowanych wymieniano biskupa szabackiego Symeona i trzech innych duchownych oraz b. ministra Janica, b. prezesa skupczyńskiej komisji konkordatowej. Cztery karetki pogotowia zostały wezwane

przed katedrę. We wszystkich cerkwiach uderzono w dzwony.

Konflikt wawelski Ostre uchwały b. uczestników walk o niepodległość

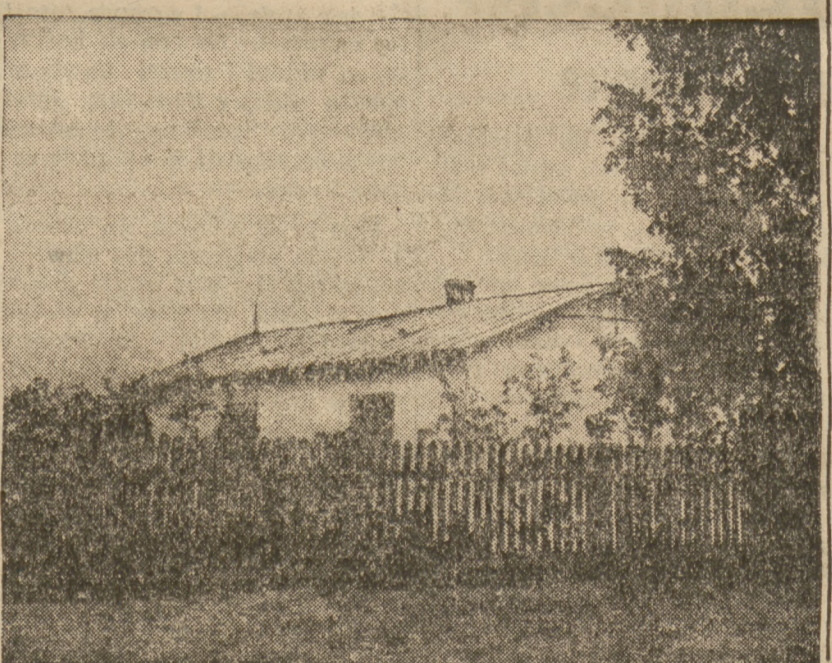
W poniedziałek miała obradować w Sejmie krakowska grupa regionalna, która jednak obrady swe przełożyła na wtorek rano.

Obradował natomiast klub dyskusyjny b. uczestników walk o niepodległość, który obrady swe rozpoczął z dużym opóźnieniem w obecności 30 — 40 uczestników.

Przemawiał sen. Kwaśniewski. Prezes Sławek był nieobecny.

Przewodniczący zawiadomili, iż Okręg stołeczny Związku Legionistów, Okręg stołeczny Związku P. O. W., Unia Polskich Związków Obrońców Ojczyzny, Związek Pracy Obyw. Kobiet, Samopomoc Społeczna Kobiet i Legion Młodych złożyły Parlamentarnemu Klubowi Uczestników Walk o Niepodległość pismo, w którym proszą o wzięcie przez Klub jako parlamentarną reprezentację obozu żołnierszy inicjatywy całkowitego i godnego zlikwidowania sprawy wawelskiej.

Podpisane organizacje domaga się:

WILLA PŁK. A. KOCA W ŚWIDRACH MAŁYCH POD WARSZAWĄ. GDZIE DO KONANO ZAMACHU

a) natychmiastowego skreślenia k.z. metr. Sapięch z listy członków komitetu uczczenia pamięci Marszałka Józefa Piłsudskiego;
b) wycofania wszelkich konsekwencji w stosunku do ks. metrop. Sapięchy, jako do człowieka, który przez czyn swój znalazł się poza nawiasem spo.zeństwa polskiego;
c) pełnego, publicznego, zadośćuczynienia dla pogwałconych praw i uczuć rodziny Marszałka;
d) rewizji obowiązującego dziś konkordatu, celem zapobieżenia na przyszłość faktom, jakie miały miejsce w dniu 23 czerwca r. b. oraz celem zlikwidowania przetrwania władzy kościelnej; rewizja konkordatu winna objąć oddanie pod wyłączną opiekę władz państwowych zarówno podziemi Wawelu, jak i Skałki.

Sprawa podziału Palestyny

PROTEST CHRZEŚCIJAŃSKICH ARABÓW

Komitet chrześcijańskich Arabów północnej Palestyny wystosował do W. Komisarza i Ligi Narodów depesze, protestującą przeciwko brytyjskiemu projektowi podziału Palestyny. Komitet twierdzi, że nie ma powodu usprawiedliwiającego oderwanie od Palestyny świętych miejsc, strzeżonych dotychczas przez chrześcijańskich Arabów.

Rewizja, przeprowadzona przez

I CZAHAR DRUGĄ MANDŻURIĄ. Jeśli Pekin mógłby się stać drugim Mukdenem, to Nankin mógłby się stać drugim Pekinem. Obrona Lukuczaia stanowi z tym obronę egzystencji całego narodu.

Jeśli wojna się rozpocznie będziemy walczyli do końca. Gdyby Chiny ustąpiły choć pięć terytorium byłoby to niewybaczalną chwałą narodu. Nic nam nie pozostanie — kończy orędzie — jak tylko rzucić wszystkie siły narodowe do ostatniej walki o zwycięstwo.

Król rumuński w Londynie

W poniedziałek przybył do Londynu król Karol rumuński. Król Karol pozostanie w Londynie tylko parę dni i uda się następnie, jako gość do lorda Londordery

Po zamachu na płk. Koca

W poniedziałek w godzinach popołudniowych zostały wznowione po niedzielnej przerwie pertraktacje między Dyrekcją f. „Standard-Nobel”, a Komitetem strajkowym, który do prowadzenia bezpośrednich układów został upoważniony przez Związek Zawodowy Pracowników Handlowych, Biurowych i Przemysłowych R. P.

Ze względu na małe ustępstwa

Ostatnie depesze i wiadomości na str. 1 i 2

Wiadomości Sportowe

Piłkarze nożni

UTWORZENIE NOWEGO OKRĘGU PIŁKARSKIEGO

W Częstochowie odbyło się w niedzielę reorganizacyjne zebranie kieleckiego okręgu piłkarskiego. PZPN reprezentował na zebraniu tym p. Krassowski. W konkluzji zebrania uchwalono przenieść siedzibę okręgu do Sosnowca i nadać nowemu okręgowi nazwę Zagłębijski OZPN. Prezesem nowego okręgu został p. Wolski. Terytorium Kielecki będzie częściowo przyłączone do tego okręgu, a częściowo do WOZPN.

S' AN WALK O WEJŚCIE DO LIGI

Po niedzielnych zawodach o wejście do Ligi stan tabeli w poszczególnych grupach przedstawia się następująco:

1-sza grupa	pkt.	st. br.
1) Polonia	5:1	8:5
2) Gryf	4:2	9:6
3) Unjon Touring	2:4	9:6
4) HCP	1:5	4:8
2-ga grupa	pkt.	st. br.
1) Naprzód	3:3	6:6
2) Podgórze	2:2	5:6
3) P. sąda	1:1	1:1
3-cia grupa	pkt.	st. br.
1) Resovia	6:0	15:1
2) Unia	4:2	7:10
3) Strzelec	1:5	3:8
4) Reverta	1:5	2:8
4-ga grupa	pkt.	st. br.
1) Smigły	4:0	11:1
2) WKS Grodno	1:3	3:7
3) Ruch	1:3	2:6

Tenis

PORAŻKI TARŁOWSKIEGO

I BRATKA W BIELSKU
W międzynarodowym turnieju tenisowym w Bielsku brali udział m. in. Tarłowski i Bratek, którzy doznali sensacyjnych porażek. W grze panów Wittman pokonał Tarłowskiego 6:0, 6:1, 6:8. W półfinale Tarłowski pokonał Spychała 7:5, 6:2 a Tarłowski Bratka 1:6, 6:2, 6:0. W grze podwójnej panów Strzelec i Gottschlak pokonał Tarłowskiego i Bratka 4:6, 6:4, 6:1, a Wittman, Spychała — Horaina i Beckera. W finale Wittman, Spychała pokonał Strzeleckiego i Gottschalka 6:4, 7:5. W grze panów Wolf (Austria) pokonał Gajdziankę 6:3, 6:4. W grze Schmidt — Osmólski.

mieszkańcy Wollowa, Spychała pokonał Szpówkę i Horaina 6:2, 6:4.

TENISOWE MISTRZOSTWA WARSZAWY

W tenisowych mistrzostwach drużynowych w Warszawie WKS 29 pokonał KS Jednoczenie 10:1.

JĘDRZEJOWSKA WYJECHAŁA DO AMERYKI

Mistrzyni Polski w tenisie Jadwiga Jędrzejowska opuściła 17 b. m. Europę, udając się do Ameryki północnej na statku Washington. Powrót Jędrzejowskiej do Polski spodziewany jest dopiero w końcu września.

ANGLICY BIJĄ AUSTRALIE

Tenisisci angielscy rozegrali towarzyskie spotkanie z Australią przed finałowym meczem o puchar Davisa. Mecz ten Anglicy wygrali 4:2. Austin pokonał Crawforda 10:8, 6:4, 6:4. Hare wygrał również z Crawfordem, Austin pokonał Mc Gratha, a debel angielski Hare, Wilde przegrał z debel Qinst, Mc. Grath.

Boks

MECZ BOKSERSKI W RUDZIE ŚLĄSKIEJ

W Rudzie Śląskiej odbył się w niedzielę mecz bokserski pomiędzy miejscową Slavią a Wisłą z Krakowa. Zwyciężyli bokserzy Slavii w stosunku 11:5.

Kolarstwo

ZAWODY KOLARSKIE W ŁODZI

W niedzielę późnym wieczorem zakończone zostały na torze kolarskim w Helenowie zawody kolarskie, zorganizowane p. n. „Rewanż mistrzostw Polski”. Na zawody nie przybyli najlepsi nasi kolarze torowi — mianowicie: mistrz Polski — Puszczyński, a także: Kuczyński, Popończyk i t. d. Z zawodników zamiejscowych obecni byli jedynie warszawianin Klaus oraz doskonale zapowiadający się krakowianin Kupczyk.

Nieoczekiwane zwycięstwo nad Kupczykiem — wicemistrzem Polski, odniósł zawodnik łódzki Osmólski (W.M.) bijąc Kupczyka w dwóch biegach finałowych i zajmując pierwsze miejsce. Drugie miejsce zajął Kupczyk, 3) Schmidt, 4) Klaus.

W amerykańskim biegu parami na dystansie 32 km. zwyciężyła para

Czytajcie prasę
socialistyczną

ŻYCIE WARSZAWY

ŻĄDAJCIE najwyraźniej tylko: „OLLA” Gum!

Jadem nienawiści
chcą zatruć dusze dzieci

Z inicjatywy pewnych organizacji politycznych wśród rodziców młodzieży uczęszczającej do szkół powszechnych i średnich prowadzona jest propaganda w kierunku spowodowania z początkiem roku szkolnego akcji przeciw Żydom. Chodzi o pobudzenie do wy-

stąpienia z żadaniami wprowadzenia w szkołach oddzielnych ławek dla uczniów Żydów, względnie nawet, o ile odsetek Żydów jest większy, oddzielnych klas. Zbiórane są tu i ówdzie podpisy pod uchwałami, które rzekomo mają być zgłoszone władzom.

Gehenna żony

Przy ul. Czerniakowskiej 185 do mieszkania Zofii Kollowej przyszedł mąż jej, 32-letni Mieczysław (Czerniakowska 114), murarz, który od 2-cho lat jest z żoną w separacji. Koll, kompletnie pijany, po bił żonę; po czym poprzecinał sobie nożem od maszynki do gotowania mięśnie na rękach. Desperata opatrzyło Pogotowie i przewiozło do jego mieszkania.

Zaznaczyć należy, iż w ub. nie-

dział Koll napadł na swą żonę na ul. Agrykola, wyrwał jej torebkę, zawierającą 30 zł., wyjął z uszu kolczyki złote, wartości 25 zł., a następnie pobił ją pięściami, przewrócił i skopał. Ofiara beśliańskiego męża złożyła o tym zawiadomienie w policji. Mimo to wszystko, Kollowa chciała wyrwać nożyk, ażeby udaremnąć samobójstwo męża, przy czym zraniła się w prawą dłoń.

3 razy pobity
przez miłą rodzinę

Przy ul. Krochmalnej 23 zamieszkuje 20-letni Mendel Kapłan, handlarz uliczny z żoną Hindą, sąsiadując przez ścianę ze szwagrem, Chaskilem Kirszenwcem, doręcznikiem, oraz z teściową, Libą Bremerową. Bremerowa namawiała córkę swą Hindę, aby rozstała się z mężem, a gdy to nie poskutkowało, zaczęła terroryzować zięcia, chcąc zmusić go do rozłączenia się z żoną. W sobotę

wieczorem Kirszenwcem z żoną Nechą i teściową pobili Kapłana pięściami. W niedzielę wieczorem Kirszenwcem z żoną i teściową zaczęli się na korytarzu i gdy zjawił się Kapłan, pobili go ponownie syfonem tak dotkliwie, że 3 godziny leżał nieprzytomny na korytarzu.

Jedną z lokatorek zawiadomiła dozorcę domu, Mariana Siedleckiego, który wezwał policję, ta zaś Pogotowie. Lekarz stwierdził potłuczenie twarzy, szyi i po udzieleniu pomocy, pozostawił Kapłana na miejscu.

Wczoraj Kirszenwcem i teściowa postanowili „wykończyć” Kapłana. Kirszenwcem oraz 4-cho koledzy jego wpadli do mieszkania Kapłana i zaczęli znęcać się nad nim, bijąc go imbrami i syfonem. Rozpaczliwe krzyki katowanego zaalarmowały lokatorów domu, wywołując zbiegowisko na podwórzu i przed bramą. Wówczas koledzy Kirszenwcę uciekli.

Dozorca sprowadził 2-cho policjantów, którzy zajęli się likwidacją, przeprowadzając Bremerową, Kirszenwcę z żoną, oraz Kapłana do 7-go komis., gdzie wszystkich zatrzymano, celem przeprowadzenia dochodzenia.

Przy pracy

Przy ul. Leszno 70 spadł z drabiny z wysokości 4 mtr. 48-letni Stanisław Migdał, malarz, (Krochmalna 18), który złamał prawą rękę.

— 26-letni Szyja Torej, malarz (Nowolipie 36), również w czasie pracy spadł z drabiny przy ul. Grzybowskiej 90, doznając potłuczenia lewej nogi i prawej ręki.

Ofiarom wypadków przy pracy pomocy udzieliło Pogotowie, po czym Migdała przewiozło do szpitala św. Rocha.

Czy wędliny zdrożeją

Organizacje wędliniarskie i rzemieślnicze występują do władz z prośbą o sprawdzenie kalkulacji cen sprzedawanych przez nich artykułów.

Wskazują mianowicie na znaczny wzrost cen żywa wędliniarskiego. Prócz tego odczuwa się brak na rynku tuczonych sztuk. Statystyka giełdy mięsnej i kolejowa wykazuje spadek przeciętnej wagi poszczególnych sztuk żywa.

Rolnicy z różnych powodów starają się sprzedawać produkty hodowli w terminie jaknajwcześniejszym. Odbija się to ujemnie na gatunku towaru wędliniarskiego.

Pułapka na samochody i motocykle

Na słabo oświetlonej ul. Czerniakowskiej (wprost ul. Kaszubskiej), na środku jezdni, gdzie rozpoczyna się specjalne torowisko tramwajowe, umieszczone są dwie szyny tramwajowe wysokości około 2-cho mtr. Na szczęście szyn brak jest jakiegokolwiek tarczy ostrze-

gawczej, jak również latarki. Z tego powodu w miejscu tym było już kilka wypadków samochodowych. Wydział ruchu tramwajów powinien wydać odpowiednie zarządzenia, dla uniknięcia na przyszłość rozbicia samochodów lub motocykli.

O sygnał ostrzegawczy

Jednym z najbardziej niebezpiecznych skrzyżowań w Warszawie jest zbieg ul. Twardej i Pańskiej z powodu panującego tam dużego ruchu towarowego oraz bliskości szyn tramwajowych przy chodniku. Pojazdy wyjeżdżające z ul. Pańskiej nie są w stanie zatrzymać się natychmiast w razie nadjeżdżania ul. Twardą tramwa-

ju lub innego pojazdu ze względu na to, że pole widzenia jest zasłonięte kamienicami na ul. Twardej. Związek Transportowców wystąpił do komisariatu Rządu o spowodowanie zainstalowania w tym punkcie ostrzegawczego sygnału świetlnego. Sygnał ten miałby ostrzegać pojazdy o nadjeżdżaniu wozu tramwajowego.

W sprawie koncesji
dla właścicieli taksówek

Delegacja związków właścicieli dorożek samochodowych przyjechała w min. komunikacji, gdzie ponownie interweniowała w sprawach: 1) przedłużenia terminu koncesjonowania taksówek, obecnie okres koncesjonowania od 6 do 12 miesięcy uniemożliwia racjonalną eksploatację wozów, 2) ograniczenia odpowiedzialności władz taksówek za wykroczenia administracyjne kierowców wylądnie do wypadków, w których właśc. taksówek winni bezpośrednio ponosić odpowiedzialność,

3) racjonalizacji przeglądów technicznych pojazdów. W min. komunikacji uzyskano obietnicę wydawania koncesji na lat 8, przy czym koncesja ma nie być związana z wozem, co ułatwi znacznie odnowienie taboru. W sprawie odpowiedzialności właśc. taksówek za wykroczenia kierowców nastąpić ma odpowiednia zmiana obowiązujących przepisów w tym kierunku, aby za osobiste wykroczenia odpowiadał wyłącznie kierowca.

Zamach restauratorów
na czas pracy kelnerów

Stow. restauratorów w Warszawie podjęło akcję w kierunku reformowania ustawy o czasie pracy w przemyśle gastronomicznym, mającą za zadanie zwiększenie liczby obowiązujących godzin pracy dla kelnerów oraz dla służby pomocniczej. Czynione są mianowicie zabiegi o uzyskanie w min. opieki społecznej zezwolenia na przedłużenie godzin pracy dla tych kategorii pracowników (w

myśl obowiązujących przepisów). Stow. restauratorów wychodzi z założenia, iż reforma ta jest konieczna ze względu na charakter zatrudnienia kelnerów i niższej służby. Oczywiście ten zamach na prawo do odpoczynku kelnerów musi spotkać się ze zdecydowanym odporem ze strony organizacji kelnerskiej.

Polski strajk
w guzikowej „Polonia”

Przy ul. Bonifraterskiej 15 mieści się fabryka guzików, zatrudniająca ok. 25 robotników i robotnic. W fabryce tej panowały iście niewolnicze stosunki. Robotnice zarabiała 1.50 gr. dziennie, robotnicy 2 zł. Fabrykant urządził dla mężczyzn i kobiet wspólną rozbiernię, nie chciał dać lokalu na jadalnię — tak, że robotnicy musieli spożywać posiłek w naj-

okropniejszych warunkach sanitarnych. Gdy robotnicy rozpoczęli akcję o umowę zbiorową — właściciel zapowiedział... bezpłatne urlopy. W odpowiedzi na to prowokacyjne zachowanie się, robotnicy rozpoczęli strajk okupacyjny — zdecydowanie żądając umowy zbiorowej i poprawy warunków pracy i płacy.

Przemycana sacharyna
wpadła w ręce władz

Brygada lotna ochrony skarbowej, po dłuższych obserwacjach i szczegółowych wywiadach, przeprowadziła rewizję w mieszkaniu Abrama i Pesy małż. Jabłkowiczów (Bonifraterska 11/13), o których otrzymano wiadomość, że trudnią się sprzedażą sacharyny, którą skonfiskowano, Jabłkowicza zaś i żonę jego osadzono w aresz-

cie. Grozi im bardzo wysoka grzywna i kara więzienia. Podobną rewizję przeprowadzono również przy ul. Muranowskiej 11, w mieszkaniu Symchy Grosfatera, gdzie znaleziono 3 kg. sacharyny nielegalnego pochodzenia, którą skonfiskowano, Grosfatera zaś aresztowano.

W śródmieściu brudno
Lustracja hoteli, piekarni i jadalni

Starostwo grodzkie śródmiejsko - warszawskie przeprowadziło wczoraj, przy udziale lekarza powiatowego, lustrację hoteli (w godzinach wieczornych), położonych w obrębie starostwa. Skontrolowano hotele: „Gdynia” (Marszałkowska 108), „Sława” (Chmiele-

na 16), „Cristal” (Nowogrodzka 31) i inne.

W wyniku lustracji stwierdzono cały szereg uchybień sanitarnych w powyższych hotelach (brudna pościel i materace, ogólne zaniedbanie w utrzymywaniu czystości, brak w pokojach hotelowych tekstu rozporządzenia o utrzymywaniu hoteli etc.).

W wyniku lustracji sporządzono trzy protokoły, na podstawie których winni będą pociągnięci do odpowiedzialności karno - administracyjnej.

Ponadto skontrolowano piekarnie przy ul. Wspólnej 27, Mokotowskiej 71 i Kruczej 19, przy czym w dwóch ostatnich sporządzono protokoły za stwierdzone zaniedbania sanitarne.

Zlustrowano również kilka restauracji i jadalni, gdzie wydano na miejscu zarządzenia w sprawie usunięcia zauważonych braków.

**Chcesz szybko-
ści i wygody—
podróżuj Lotem**

Co wyświetlają kina?

ADRIA: „Skamieniały las”.
ANTINEA: „Z pamiętnika detektywa” i „Wszyscy ludzie są wrogi”.
AMOR: „Poznali się w Monte Carlo”.
ACRON: „Wesoła rowódka” i „Tajemnica czarnego pokoju”.
AS: „Walce Beery jako zapomniany człowiek”.
ATLANTIC: „Detektyw Helena Garfield”.
BALTYK: „Promienie zagłady”.
BIS: „Wyprowadź na Mongo” i „Adieu”.
CASINO: „Słownik Wiednia” z Martą Eggerth.
CAPITOL: „Detektyw z Honolulu”.
COLOSSEUM: „Sto pociech”.
CZARY: „W cieniu samotnej sosny”.
ELITA: „Kapryś pięknej pani” i „Mały król”.
EUROPA: „Nie całuj w kinie”.
FAMA: „Twe usta kłamią”.
FILHARMONIA: Kino nieczynne.
FLORIDA: „Mściwy jeździec” i „Pokój 309”.
FORUM: „Romeo i Julia” i „Jej pierwsza miłość”.
GDYNIA: „Wiedź — Londyn” i „Noce motyle”.
GLORIA: „Za chwilę szczęścia” i „Powrót Frankensteina”.
HOLLYWOOD: „Boecacio”.
ITALIA: „Wale królewski”.
IMPERIAL: „Król Burlesk”.
KOMETA: „Jej pierwsza miłość” i rewia.

**Kino-
featr**
ul. Chłodna 49, tel. 648-51.
Film, który zrozumieją kobiety! Wieczne zagadnienia prawa do wielkiej jedynej miłości
JEJ PIERWSZA MIŁOŚĆ
Robert Taylor
Loretta Young
poraz pierwszy razem w cudownym filmie miłosnym.
Na scenie rewia

LOS: „Nieczynny”.
MASKA: „Piekiel”.
MARS: „Jej pierwsza miłość”.
MEWA: „Lekkoduch” i „Sekrety ma rynarki wojennej”.
NOWA TOMBOLA: „Złotowłosy brzdąc” i „Pałac we Flandrii”.

Lody —
przyczyną szkarlatyny

W porównaniu z poprzednimi latami, nasilenie szkarlatyny w Warszawie jest w r. b. znacznie większe, aczkolwiek przebieg choroby łagodniejszy i komplikacje mniejsze.

Powodem jest niedostateczne stosowanie środków zapobiegawczych przez ludność (szczepienia; oraz nieprzestrzeganie podstawowych zasad higieny i zwykłej ostrożności (zbyt gwałtowne ostudzenie gardła przez spożywanie lodów i napojów). To ostatnie wywołuje b. często anginę, która w pewnych warunkach bakterjologicznych przyjmuje w dalszym swym przebiegu postać szkarlatyny.

Liczba zachorowań na szkarlatynę jest już tak wielka, że zachodzi potrzeba zwiększenia liczby łóżek w oddziałach szpitalnych.

Odwołane pociągi

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Warszawie podaje do wiadomości, że wskutek robót drogowych w tunelu, poczynając od nocy z 20-21 lipca r. b. na przeciąg 2 tygodni odwołuje się kursowanie pociągów między dworcami Warszawa Główna i Warszawa Wschodnia, a mianowicie:

- 1) Poc. Nr. 6113 odchodzący z Warszawy Główny o godz. 3 m. 40.
- 2) Poc. Nr. 6114 odchodzący z Warszawy Wschodniej o godzinie 4 m. 05.

Skrzynki do listów

Warszawska dyrekcja pocztowa kończy instalowanie skrzynek do listów w bramach wszystkich większych domów w stolicy. Skrzynki takie otrzymają również budynki powiększone i przebudowane. Przy instalowaniu skrzynek do listów zwrócono uwagę, by były one umieszczane na parterze, w bramach, lub w sieniach łatwo dostępnych dla lokatorów.

Kronika Organizacyjna

Koło „Śródmieście” Warsz. Org. Młodzieży PPS. odbędzie swe zebranie w czwartek 22 bm. Referat low. S. Gajewskiego p. t. Uroczczenia kiero.

Koło Młodzieży PPS. dz. Czerniaków Nowosielecka 1, zawiadamia, że w sobotę dn. 24 o godz. 7 wiecz. odbędzie się Akademia poświęcona Wojnie Domowej w Hiszpanii, zaprasza członków i sympatyków

Zarząd Koła.

SEKCJA PRACOWNIKÓW
UMYSŁOWYCH P. P. S.

Dziś dn. 21 lipca o godz. 6 wiecz. Warecka 7 (II piętro) odbędzie się posiedzenie Zarządu Sekcji.

DZIELNICA OCHOTA. Dn. 23 o godz. 6 pp. w lokalu działnicy odbędzie się posiedzenie Komitetu dzielnic.

Nasza Rubryka

B. LITERAT. B. NAUCZYCIEL LUDOWY, B. URZĘDNIK PAŃSTWOWY, który przebył drugą i ciężką chorobę i znajduje się z dwójgiem małych dzieci pod gołym niebem, prosi o pomoc, w szczególności o umożliwienie mu wynajęcia najmniejszego chociażby pomieszczenia, jako punktu oparcia dla pracy. Zgłoszenia do naszej Redakcji.

NAUCZYCIEL GIMNAZJUM uczyłaby lekcji na odcinku Radość — Śródborów. Wiad. Otwock, ul. Prosta 1. — Władysław.

Co grają w teatrach?

TEATR ATENEUM: Codziennie „Zazdrość i miłość” M. Choromańskiego.

TEATR NARODOWY: Dziś komedia „Mąż z grzechoci”.

TEATR POLSKI: daje wznowienie komedii Caillaveta i de Fiersa „Papa” z K. Junoszą - Stepowskim w roli tytułowej.

TEATR LETNI: dziś amerykańska komedia muzyczna „Król Włoczeków”.

TEATR MALICKIEJ daje dziś wznowienie jednej z najpiękniejszych komedii Nicodemego „Świł, dzień i noc”. Maria Malicka w sztuce tej święciła tryumf przez przeszło 1000

wieczorów. Jest to największy rekord artystyczny w Polsce.

CYRULIK WARSZAWSKI: Co dzień „Ciotka Karola” z udziałem Bodo, Benity, Orwida, Minowicza i innych.

TEATR „WIELKA REWIA” (Karowa 18). Dziś rewia p. t. „Sto procent humoru”. Początek o godz. 7.15 i 10 wiecz.

TEATR „8.15” gra codziennie komedię muzyczną Benatzky’ego „Kolekta” (Miss Loteria).

OGRÓD ZABAW 100 POCIECH (przy moście Kierbedzia). Otwarty codziennie oprócz poniedziałków od 5 p. p., w niedzielę i święta od 11 r.